

Udvalget nedsatte et Underudvalg med den Opgave at undersøge Muligheden for at komme til Enighed om Forslagets Affattelse. Underudvalget afholdt 3 Møder, men det viste sig ugørligt at komme til Resultater, der kunde antages at føre til Enighed.

Flertallet (Regeringspartiernes Medlemmer og Hendriksen) tiltraadte de Synspunkter, som Folketingsudvalgets Flertal havde givet Udtryk i Betænkningen, og indstillede Forslaget til Vedtagelse med en enkelt Ændring, gaaende ud paa at fjerne den fra juridisk Side rejste Tvivl om Rækkevidden af den i § 78, Stk. 2, omhandlede Adgang til Prøvelse af fastsat Erstatning ved Ekspropriation. — Hendriksen henviste desuden til de Udtalelser, som hans Partifæller havde fremsat i Folketingsbetænkningen, og gav disse sin fulde Tilslutning.

Venstre-Mindretallet udtalte, at det trods Statsministerens Ytring ved 1. Behandling om det i høj Grad ønskelige i, at Landstingets Partier alle kunde samles til enig Vedtagelse af en ny Grundlov, havde maattet erfare, at der ikke fra Regeringspartiernes Side var Villighed til at bringe noget virkeligt Offer derfor. Det eneste Ændringsforslag, der var stillet, fastholdt endog fuldt ud det Princip, at det er Regeringen og den alene, som afgør, hvorvidt Spørgsmaalet om en Erstatnings Størrelse skal kunne indankes for Højesteret. Under disse Omstændigheder havde Mindretallet i Udvalget som foreløbigt Ændringsforslag stillet det af Venstre i Folketinget forelagte Grundlovsforslag, der imidlertid var blevet pure afvist af Statsministeren og Flertallet. Idet Mindretallet dybt beklagede, at det ikke havde været muligt at vinde Ørenlyd for Forslagets Grundtanker, fremhævede det, at Forslaget indførte et rent, klart og arbejdsdygtigt Etkammer med 160 Medlemmer, som alle havde Mandat direkte fra Vælgerne, og gav Valgret fra 25 Aars Alderen, at der sattes rimelige Grænser for diktatorisk Magtudfoldelse fra en Flertalsregering derved, at Vælgerne fik tilstrækkelig Adgang til at udtale sig ved en Folkeafstemning, at Forslaget endvidere skabte Mulighed for Afgørelse af Spørgsmaal vedrørende Grundlovens Overholdelse og paa klar og udtømmende Maade fastslog de almindelige borgerlige og personlige Frihedsrettigheder, hvis Sikring grundlovsfæstedes. Paa det kirkelige Omraade sikredes Bevarelsen af de kirkelige Midler for de Formaal, hvortil de var tilvejebragt, og i Tilfælde af Ekspropriation aabnede Forslaget Adgang til Erstatningsspørgsmaalets Prøvelse ved Højesteret, naar blot $\frac{1}{3}$ af Rigsdagens Medlemmer stemte derfor. — Flertalspartiernes Forslag ansaa Venstre for ganske uantageligt og indstillede det til Forkastelse.

Et konservativt Mindretal, bestaaende af Holger Andersen,